

A XII is sikeres volt!

TALÁLKOZÓ NEMZETISÉGI MÓDRA

A szombat délutáni vihar alaposan rá-
ljesztett a szervezőkre, de vasárnap — au-
gusztus 5-én — igazi nyári időjárás fogadta
a XIII. Nógrád megyei nemzetiségi találko-
zóra, Bánkura érkezett vendégeket.

Már a kora reggeli órákban megelevened-
ett a tó környéke. Vásárosok verték fel
sátraikat és a vendéglátóipari egységek is
felkészültek a forgalomra.

A nemzetiségi községek képviselőibe öltö-
zött „delegáció” több ezer érdeklődő kísé-
retében vonultak végig a fűtécán. A szin-
pompás menet élén a helybeliek csoportja
haladt, de a kapukban nézelődő bánki lá-
nyok és asszonyok közül is sokan magukra
öltötték ruhárukat felteve őrzött darabjait.

A bánkiak mögött Csehszlovákia lősonci
járásából érkezett vendégek, majd a sorok-
sári német és a nagytarcsai szlovák nem-
zetiségi együttes tagjai vonultak. A vendé-
geket Nógrád megyei nemzetiségi községei-
nek — Nézsza, Berkenye, Legénd, Vanyarc,
Terény, Erdőkürt, Nógrád, Szendehely, Rétság
és Nógrádsáp — képviselői követték, dal-
lal, táncsal szaktitva meg időnként útjukat.

A vízi színpadon „Vitame űfastnikov narod-
nostnych dni” és „Wir begrüßen die Gäste
des Tages Nationalitäten!” feliratú táblák kö-
szöntötték a találkozó résztvevőit, de a né-
zőtérre kialakított — zsűfőlégi telt — part-
szakasz is szlovák, német és magyar szavak-
tól volt hangos.

A Himnusz elhangzása után Römpos De-
zso, a Rétsági nagyközségi közös Tanács el-
nöke köszöntötte a megjelenteket. Az elnök-
ség tagjai között ott voltak a megye és a
járás part-, állami és társadalmi szerveinek,
valamint a szlovák és a német nemzetiségi
szövetségek képviselői.

Illés Miklós, Nógrád megye Tanácsának el-
nökhelyettese ünnepi beszédében méltatta a
találkozó politikai jelentőségét, hangsúlyozva,
hogy e kulturális jellegű rendezvény egyben
kifejezője nemzetiségi politikánkknak. Tükrözi
mindazt, amit hazánk — és ezen belül me-
gyénk — tesz a nemzetiségi politika érvénye-
sítéséért.

Az ünnepi nagygyűlés végén a Magyaror-
szági Szlovákok Demokratikus Szövetsége ne-
vében Kondacs Pál, a szövetség elnökségi
tagja, a „Ludové Noviny” című szlovák nyelvű
lap főszerkesztője, a Magyarországi Német
Dolgozók Demokratikus Szövetsége nevében
pedig dr. Wild Frigyes nyugalmazott főtít-
kár mondott köszöntőt.

A nemzetiségi községek amatőr művészeti

együttesének hagyományos seregszemléjén
tizenkét csoport, illetve szólólista mutatkozott
be. A közel háromórás folklórműsor sikerét
mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a tűző
nap, no és az ebédidő ellenére mindvégig hely-
ylen maradt a közönség, s akiknek nem jutott
üléshely, azok állva, a hegyoldalra telepedve,
vagy éppenséggel — gumimatraccokba, cső-
nakokba kapaszkodva — a vízből kísérték
figyelemmel a bemutatókat.

Nagy tapsot kapott a fülöppüspöki (Fila-
kovo Biskupice) CEDOK mellett működő
„Palóc” népi együttes és az ugyancsak cseh-
szlovákiai KOKAVAN együttes kítűnően ko-
reografált műsorösszeállítása.

Hasonlóan nagy tetszést aratott a nagytar-
csai szlovák és a soroksári német nemzetiségi
együttes műsora is.

A Nógrád megyei csoportok közül külön-
sen az AFESZ nézsai vegyes kara és a teré-
nyi nemzetiségi gyermekcsoport nyújtott szín-
vonalas előadást. A nézsaiak szlovák és ma-
gyar népdalcsokrot, a terényi gyerekek pe-
dig ötletgazdag farsangoló és lakodalmas já-
tékokot hoztak erre az alkalomra.

Szlovák és magyar népdalokat énekeltek az
erdőkürti Röpülj páva-kör, a nógrádsápi
„Mezei virágok” és a nógrádi menyecskekör
tagjai is. A vanyarcai nemzetiségi népdalkör a
Békés megyei Örménykút citeraegyüttesével
közösen lépett színpadra. A művészeti cso-
portok bemutatóját a rétsági Börzsöny tánc-
együttes fergeteges ritmusú székely verbunk-
táncra zárta.

Nem csökkent az érdeklődés a délutáni
programok iránt sem. A vendégek többsége
ismét a vízi színpad köré gyülekezett, ahol
hivatásos művészek vidám népdal- és nótá-
műsorának tapsolhattak a jelenlevők. A jó
időnek is köszönhető, hogy idei legnagyobb
forgalmát bonyolította le a strand. Több mint
ezren kerestek menedéket a gyönyörű fekvésű
tó kellemesen hűs vizében.

Néhányan a Tó motel haljában, a szent-
endrei zeneközpont tanárainak kamarahangver-
senyét hallgatták meg.

Igazságtalanok lennénk, ha e cikkben nem
szólnánk külön is a találkozó szervezőinek,
lebonyolítóinak lelkiismeretes munkájáról.

A XIII. Nógrád megyei nemzetiségi ta-
lálkozó iránt megmutatkozott érdeklődés
azonban egyúttal azt is jelzi, hogy ez éven-
ként megrendezendő találkozó ma már vitá-
hatatlanul egyik legrangosabb kulturális és
politikai eseménye megyénknek, s mint ilyen,
még további lehetőségeket rejt magában.

A nézőtérén aligha lehetett volna táncra perdülni

Hoppá!

Igy persze lassabban halad a menet...

Igy táncoltok ti...

(7.)

Burjánék jó ideig nem szól-
tak, egyszerre néztek Félix
után, olyképpen, mintha bo-
szorkányszelet láttak volna.
Edit egészen rövid indulat-
nyilvánítással szökött bele a
csendbe:

— Bohóc.

Színleg az öreg Burján volt
a legvidámabb. Egészen fel-
pendülve toporgott gyermekei
és menyé között. Már-már
kérdésnek híhatték elége-
detttségét.

— Elvettük a kedvét a
negédességétől. Kivertem a fe-
jéből az ábrándokat. Ennek
öröme most azonnal meg-
iszom egy üveg sört. Ide azzal
a soproni ászokkal, Dézsó!

A sűrű természetű kőfaragó
eleve szemrehányóan próbált
védekezni:

— Most persze engem okol,
hogy elfogyott. Ki tehet róla?
Félix! Addig csüggesztett a
nagy hittérítő dumájával,
hogy megittam mind a négy
üveggel. Négy üveg! Lesül a

bőr a pofámról. Csak négy
üveg sör ekkora kánikulá-
ban!...

Szinte hálások voltak neki,
amiért naiv műfelháborodás-
sal alkalmat kínált a neve-
tésre. Apja volt leginkább
nagyilelkű.

— Váljon egészségedre. De
visszont kénytelen leszek el-
menni üvegeket cserélni a
Sárga csikóba. Sütéményt is
hozok a lányoknak.

És belerakva a nylonháló-
ba az üres üvegeket, elindult a
Sárga csikóba. Mielőtt a ka-
puhoz ért volna, megtorpant,
mint, akinek sorsdöntő dolog
jutott az eszébe. Kellemes
titokként, boldog ígérteként
kiáltotta:

— Sietek haza! ...
Megilletődve bólintottak fe-
léje a diófa alól.

Dézsó hányaveti kamasz
módjára beleterpeszkedett az
egyik vesszőfotelba.

— Azért klassz fiú az öre-
gem. Független kómüves...
Félix mindjárt elkotródott.

Paula a maradék kihűlt ká-
véját szűrőszöglette.

— Tőlem igazán maradha-
tott volna.

— Mi a fene — kezdett
visszalopakodni a témához a
kőfaragó. — Talán bizony bi-
zsut akarsz tőle venni.

— Tudtommal nem eladni
jött.

Beidegzettsége ösztökelte
Editet, hogy térjen vissza a
rajzasztalhoz, de határozott
szándékkal ott maradt a dió-
fa árnyékában.

— Aha. Működik a tudat-
alatti.

Paula ezt kötekedésnek vé-
lte. Gyorsan visszavágott:

— Nálad is, drágám?
Dézsó vigyorgott.

— Ezt a finomságot! Ne
vigyétek túlzásba, mert hátha
megaladja az intelligenciá-
mat.

Hüga egyértelmű komoly-
sággal adta tudtára, hogy
megjegyzéseinek senmi köze
a léna csipkelődéséhez.

— Akkor lezavartag a te
kedvedért elárulom, hogy ná-
lam a tudatfeletti működik.

— Köszönöm — érteite fél-
re szándékosan Dézsó. —
Most már minden világos.

Ebben nem volt biztos a
mérnökknő.

— Lesir rólad. Remélem,
az is világos előtted, hogy
Paula fantáziáját alaposan
megmozgatta Félix úr elgon-
dolása.

Mivel szavaiból nem a gya-
núsítás, hanem a helyeslés
szándékát lehetett kihallani,
Paula késedelem nélkül meg-
erősítette.

— Semmi szándékom ta-
gadni. Nekem komolyan tet-
szik az ötlet.

Dézsó szájába kapta a pi-
páját és kétérdő csodálkozás-
sal fürkészte a két nőt, majd
hányaveti legyintett.

— Naná, hogy tetszik. Ne-
kem is tetszene, ha tudnám,
hogy valaki majd gürzli fog
helyettem.

Bábel László (fotó)

Pintér Károly

(szövegbeszámolója)

Nemzetiségi „kooperáció”. A vanyarcai nemzetiségi népdalkör és az örménykúti citeraegyüttes közös műsora

A délelőtt egyik legnagyobb sikere: a színpadon a Kokava nad Rimavicau-i „KOKAVAN” együttes